

Oslo - 13. juni 1942. av Mr. Blix

KRIGSOVERSIKT. Denne krigen har ikke - som den forrige - brakt nogen epokegjørende oppfinnelser på krigsteknikkens område. Det er masseinnsatsen av våpen, først og fremst fly og tanks, som ble tatt i bruk i forrige verdenskrig, som har satt sitt preg på krigsførselen. Det var den knusende overlegenhet m.h.t. disse våpen som skaffet tyskerne deres seirer i den første del av **WW II**. De to virkelig omfattende slag som har funnet sted i sommer, alaget ved Charkow og det nåværende slag i Libya, har vist at tyskerne ikke lenger er i besiddelse av denne overlegenheten, og dermed kan de ikke lenger føre blitzkrig i gammel forstand. Felttoget i Libya har så langt fra artet seg som noe blitzkrig, det er blitt et materialslag. Hvordan vinner som kan bringe fram de største forsterkninger. At tyskernes overrumplingsmetode ikke lyktes her, skyldes ikke bare at engelskmennene kunne mønstre tilsvarende våpen som tyskerne, men også den ting at forsvarer mot tanks er blitt langt mere effektivt enn før. Dets samme forhold vil man etter all sannsynlighet også få oppleve på østfronten. Det er lite sannsynlig at noen av partene er i stand til å foreta noen offensiv over hele fronten. På grunn av de sterke forsvarsstillingene må angrepene bli en koncentrert kraftinnsats, særlig av mekaniserte våpen, på en relativt smal front. Hvert enkelt angrep kommer til å fordrive en massesinnsats både av soldater og materiell. Dermed er man i noenlunde samme situasjon som under forrige verdenskrig, og ingen lokal fremgang for tyskerne kan hindre at de alliertes materielle overlegenhet stiger stadig raskere fram.

De alliertes forberedelser er nå nådd så langt at betydelige overskudd av materiell settes inn i offensiv virksomhet. Dette overskuddet stiger stadig raskt, og sluttoppgjøret fra deres side vil uten tvil bli foretatt med et masseoppbud av mekaniserte tropper i samarbeide med et knusende flyvåpen. På denne måten kan de gjøre tapet av menneskelig minst mulig. Det er liten grunnet til å tro at øyeblikket for en storaksjon fra engelsk **WW II** og amerikansk side er kommet enda, selv om det kan være aldri så fristende å tro det. Det kan tenkes mange former for aksjoner mot fastlandet som ikke er av aller største dimensjoner. De siste engelske oppfordringer til den franske befolkning på kanalkysten om å bringe seg mest mulig i sikkerhet inneven i landet, kan være for å bringe forstyrrelser i de tyske dispasjoner. Oppfordringene kan med andre ord godt være en trussel. Imidlertid må de tyske forsvarere av kanalkysten forberede seg på begge eventualiteter. Dette er en av sidene ved den defensive krig som tyskerne står ansikt til ansikt med. Hver dag og hver natt godtgjør engelskmennene at de har en imponerende luftflåte. Om dagen skjer angrepene mest på okkupert område, ofte med innanfall av veldige jagerstyrker. Om natten er det først og fremst Tyskland som blir angrepet. I forrige uke hadde engelskmennene et storangrep mot Tyskland, vesentlig Ruhrdistriket, og på engelsk hold hevder man at den tid ikke er blitt fjernet da Tyskland vil oppleve kjempeangrep hvert eneste natt. **Østfronten**. Krigen på Østfronten er i øyeblikket inne i en stilleperiode. Den viser seg vesentlig som en kamp om utgangsstillingene for sommerens kamper. De russiske geriljatropper er i stadig virksomhet bak de tyske linjer, noe som forresten tyskernes egne kommunikeen forteller klart nok. For et kort tid siden meldte de om "opprensning" av en avdeling som var utstyrt både med tanks og fly. Dette tillsp til større operasjoner i sørnittene mellom Leningrad og Valdaihøyden, og dessuten lengst i syd og lengst i nord ved Sevastopol og Murmansk. Hitlers bessk i Finnland må en sette i forbindelse med et forsök på å oppnå storre finsk hjelp til et angrep på nord-norske fronten. Det meldes om store tyske troppekontrasjoner i nord-norske byer som tyder på forberedelser av stort omfang i Murmanskvansnittet. Sikkert er det i ethvert fall at tyskerne vil gjøre alt de kan for å stanse den omfattende hjelp til Sovjet. Nå er imidlertid Arkangelsk isfri, og det betyr sagt en stor avlastning for havnen i Murmansk. Konvoiene er naturligvis mer utsatt for flyangrep når det er lyst i 24 timer i døgnet, mens det på den annen side er langt vanskeligere å operere for ubåtene når det aldri er mørkt. Samtidig må en vente at tyskerne organiserer et nytt framstøt for å nå Kaukasus. Hadde de forrige forberedelser ikke blitt forpurret, hadde man kunnnet vente seg dette framstøt under full utvikling nå. Det nye framstøtet som ved Charkow, og er en militær ope-

rasjon av veldig omfang.

Middelhavet. Slaget i Libya er framdeles i en avgjørende fase. Lykkes ikke tyskernes framstøt her, er deres framtidutsikter i Middelhavssonnen meget mørke. De forberedelser som er gjort fra taksenaktenes side for dette framstøtet, er meget store, sannsynligvis maksimum av deres yteevne på denne flanken. I månedsvise er det satt inn voldsomme flyangrep mot Malta for å lette overfarten av deres materiell, og hele den disponibele tonnasje i Middelhavet har vært engasjert i denne transport. At idet fra engelsk side er gjort størst mulige anstrengelser for å maste denne fare, er sikkert. Men engelskmennene har samtidig måttet sende store forsterkningsstyrker til støtende krigssoner: til forsvarer i Kaukasus ved stadige forsterkningsstyrker til Irak og Iran, til Syria og Palestina. Samtidig har de hatt det uhyre vanskelige spørsmål om forsvarer i India, og Australias krav på sterke hjelp. Deres forpliktelser til å drive offensiv virksomhet i luften i Europa var også et av de momenter som gjorde at det hersket spenning om muligheten for å stanse det tyske framstøtet.

Hittil har slaget for det meste artet seg som et "mekanisert slag", hvor tyskefne har hatt flest tanks og kampvogner i sette inn, mens engelskmennene har hatt herredømmet i luften. Det har vært et nivå de faller i hvert tilfelle opp i hele krigen hittil, og det er enda for tidlig å si noe om det endelige resultat. Men det er tydelig at tyskerne ikke har mistet jevnbyrdig motstand, og noen øyeblikkelig fare for Egypt. Kan ikke borte ifra at muligheten for å kunne føre fram forsterkningsstyrker hvert eneste omstrentolikelig fordele. Sett på lengre sikt er det de allierte som ligger gunstigst an. Jeg dater ikke uten grunn de allierte er godt fornøyd med utviklingen i Libya. (13/6).

Dette gjerne Østen. Etter at japanerne erobret de bestindiske øyene i rask rekkefølge ved begynnelsen av februar, er de stadig sterke blitt skilt over fra det faktum at de holdt på å bli klemt mellom to fronter som ikke er raskt i styrke. I India står Wavell med en millionhær, og i Australias organisérer MacArthur ikke bare forsvarer, men også angrepsoperasjoner motede japanske basene. Begge steder vokser flyvåpenet raskt. Japanerne gjør en stor anstrengelse for å komme over til den sydlige delen av New-Guinea men ble stanset, og hentet seg sitt første nederlag i slaget i Korallhavet. Den japanske offensiv i sydlig retning var stanset. Dét avgjørende variat ikke japanerne ikke klarte å ta fra de allierte deres baser for en motoffensiv i Australia og India. Det ble også i løpet av en måned et tap av over 100 skip fra krigene i Burma og Kina har krigens hærartet seg som en kamp om tilførselslinjene. Engelskmennene satte seg fast på Madagaskar for å sikre veien til India. Japanerne har nå prøvd et angrep på det amerikanske støttepunkt Midway i Stillehavet, og hentet seg sitt annet store nederlag. Midway ligger omtrant midtveis mellom Amerika og Filippinerne. Det er et viktig punkt for amerikanske angrep mot de sårbarer japanske forbindelseslinjene, og ville i japanske hender være et farlig utgangspunkt for angrep på amerikanske konvoier. Det er dessuten en utmeklest kontrollstasjon for eventuelle japanske angrep mot USA. Så ble angrepet flere ganger samtidig med de andre japanske erobringer i begynnelsen av Stillehavskrigene, men holdt stand. Det sist angrepet, som tok til 5. juni, var stort talet an. Det deltok minst 6 hangarskip, flere slagskip, kryssere og mindre enheter. Amerikanerne var fullt forberedt, da flåten var observert av speiderfly langt til havs, etter at japanske bombekroter var foretatt av fly fra hangarskipene. Amerikanerne satte inn flyvåpenet, og det viste seg nok engang hvilken avgjørende rolle dette ville spille, også i sjøkrigen. Den japanske flåten mistet og fikk sterkt skadet i alt 16 skip. To av de mest moderne hangarskip som Japan eier, ble senket med samtlige fly ombord, og et tredje så sterkt skadet at det neppe når til sin basis. Videre ble 3 slagskip skadet, hvorav 1 alvorlig, 4 eller 6 kryssere hvorav 2 alvorlig, 1 jager senket og 3 transportskip skadet. Amerikanernes tap var 1 hangarskip og 1 jager. Dessuten mistet japanerne over 100 fly. Når man i tillegg til dette tar med at japanerne i løpet av de siste 4 dager har mistet 7 ubåter, er det klart at de ikke tåler mange "seire" av denne art. Denne episoden i Stillehavet tillegges overordentlig stor betydning i militære kretser.

I det aller siste er det sendt amerikanske og engelske flyavdelinger til Kina, noe som selvsagt er av overordentlig stor betydning når da japanerne setter alt inn på en seierrik avslutning på krigen. I tillegg til de svært få angrep har de nå startet en offensiv fra Mongolia, som tydelig har til hensikt

Flyangrep. Det britiske luftdepartement melder at den allierte luftoffensiv fortsætter på alle frontene. Natt til lørdag rettet natt britiske fly mot Bockum i Ruhrørrådet. Man så store branner bryte ut. 30 britiske fly savnes. Minst to tyske nattjagere ble ødelagt. Flymedarbeideren i Observer skriver at angrepet ble gjennomført under varforhold som ville gjort det nødvendig å avlyse et slikt tokt for få måneder siden, men til tross for det dårlige vær opprettet flyene ruten og fullførte sitt oppdrag. En annen artikkol i Observer uttaler at angrepene mot Ruhr truer ikke selv den tyske armen, men de er en trussel mot de forsyninger som de tyske armene trenger når de har bruk til dem. Angrepene mot den tyske industrien er det første trekk i den forestående invasjonen på kontinentet. Amerikanerne begynner nå å kunne utrotte det som tyskerne ikke kunne gjøre i 1940, nemlig å gjennomføre prosisjonsbombing i hjertet av fiendens industriområder og forsøre et sterkt luftvern. - Torsdag ble Elberfeldt bombet. Angrepet var nesten likestøtende som det svært angrepet på Barnevort tid i forveien. Disse to byer er to av de viktigste i hele Ruhrørrådet. De har store kjemiske fabrikker foruten en stor krigsindustri. Dossuten er hele området omkring dom fullpakket med små fabrikker som forsyner andre fabrikker i Ruhr med deler av forskjellig art. I dag ble et angrep på stor styrke av rikanske bombefly mål i det nordvestre Tyskland. I dag morgon skjøt britiske jagere ned tre fiendtlige fly over Nordfrankrike. I natt angrep britiske fly mål i Vest- og Nordvesttyskland og la minor i fiendtlige farvann. Et bombefly savnes. I går angrep en stor formasjon av tunga amerikanske bombefly over Nordfrankrike. De møtte sterkt motstand. Flere tyske jagere ble skutt ned. De allierte mistet fem bombefly og syv jagere. Tidligere i går angrep britiske fly jernbanomål og flyplasser i Nordfrankrike uten selv å både noe tap. - På sydfronten innskrenket luftvirksomheten seg til patruljering. Fra midtstonen meldes at tunga britiske bombefly angrep Messina natt til lørdag. Det ble observert branner i jernbanens hovedstasjon samt i oljetanks. Angrepet ble gjennomført uten tap for det britiske flyvåpenet. Messina ble også angrepet natt til fredag av minst 100 flyvende festninger. Fredag og natt til fredag ble i alt 21 fiendtlige fly skutt ned. De allierte tap var tre fly.

Ubåtkrigene. Den 27. juni opplyser de tyske oppgaver at ubåter har senket 59.000 tonn alliert tonnasje. På amerikanske skipsverft ble i går sjøsatt ni båter på tilsammen 74.900 tonn. Amerikanerne sjøsatte også på en dag atskillig mere tonnasje enn tyskerne selv oppgir å ha senket på en måned. I juni i fjor ble det senket 750.000 tonn, og for seks måneder siden uttalte Hitler at "ubåtene har overtruffet våre forventninger, og jeg forsikrer at de vil fortsette å gjøre det." Grunnene til nedgangen i senkingene er for en stor del de stadige allierte bomber av de fabrikker som leverer ubåtmotorer og radioutstyr. Men nedgangen er også en følge av den alminnelige nedgang i de tyske ubåtmannskapars dyktighet og mangl på trenings.

Nordafrika. De Gaulle inspiserte i går for første gang de franske styrker i Nordafrika.

Men holdt en tale til troppene hvor han omtalte Frankrikes hjelpe til Storbritannia og Amerika. Vi må befri Frankrike, så vi kan og jeg ut for rederne som har brakt denne vannet over oss, uttalte han.

Italia. En Torino-avis forteller i dag at 8 fasistor til er blitt økskludert av partiet. Det er utallige eksempler på at fasistor blir fratatt sine medlemskort fordi de har hjulpet britiske fanger, eller fordi de ikke bærer sine medlemsmerker, eller på annen måte har forbrutt seg. Avisen minner også om den streiken i Torino som 45.000 arbeider deltok i. Om denne streiken skriver en hemmelig italiensk avis at streiken var særlig betydningsfull på det nærværende tidspunkt. En Londonavis skriver i den anledning: "Vi har i Storbritannia ikke påståt at arbeiderne gikk til streik for å hjelpe de allierte, men de gikk til streik for å hjelpe det italienske folk." En romakorrespondent i en spansk avis skriver at den italienske flåte er sendt til et ukjent bestemt sted i en ifølge avisen "mystisk offensiv hensikt".

Russland. Det røde flyvåpenet fortsetter sin bombeoffensiv. Ifølge Moskvakommunikat utførte russiske fly et serdelen vellykket angrep mot det tyske transportsentrums Brjansk i Orel-kilden. Likestøtende ble Madlia, omkring 50 km syd for Orel. 8 tyske fly til ødelagt under luftkamper eller av luftvern. En tysk flyver som var tatt til fange uttalte at hans skvadron var nødt til å minske de daglige toktene da russene hadde ødelagt bensinlagrene. Kommunikat fra Moskva melder fremdeles om liten virksomhet til lands.

Lokalt. Det melder at et engelsk rekognosiringsfly nylig skjøt ned et tysk transportfly på Vestlandet. Av 13 ombordværende ble 12 med sikkerhet drept, deriblant sjefen for Organisation Todt i Norge og overlegen på det tyske hospital som er innrettet i Kringkastingshuset på Marienlyst ved Oslo.

23. nov. 1944.

KJEMP FOR ALT HVAD DU HAR KJERT.

"DEMOKRATIET ER CIVILASJONENS HÅP," uttaler Harry Wallace, De forente staters visepresident i en tale den 8. mars 1943 i Dolawaro, Ohio, om det kristelige grunnlaget for verdensordenen. Han uttalte blant annet:

Det fins tre store verdensanskuelser idag. Den første sier at makt går foran rott og at krig mellom nasjonene er uundgåelig så lenge ikke et "Herrenvolk" behørsker hele verden hvor de andre folk er slaver for en arrogant, selvutnevnt "Führer". Den andre - den marxistiske læren - sier at klassekampen er uundgåelig så lenge ikke proletariatet hersker overalt i verden og har mulighet for å bygge opp et samfunn uten klasser. Den tredje, som vi i Amerika kaller den kristlig-domokratiske verdensanskuelse, benektor et menneskot er skapt for krig, og gjør den meget dristige påstand at fred til slutt vil være uundgåelig, at alle mennesker er brødre og at Gud er deres Far.

Hitler bøyter seg at den prøyssiske militætradisjonen som et maktig instrument skal tjene hans religiøse fanatisme. Han er blitt vår generasjons Anti-Krist - ja han er kanskje den største Antikrist som nænsinno har levet. Det er ikke nok bare å styrte Hitler. Vi må forstå opprinnelsen og utviklingen av prøysserånden og vi må gjøre noe for å motarbeido denne ånden, hvis vi ønsker å oppnå varig fred.

Prøyssen og Japan er de eneste land som systematisk har utnyttet sine medborgeres høyeste dyder til forherligelse av staten og av krigens redsler. Den prøyssiske tradisjonen i det forrige århundre og især nazioppdragelsen i de siste ti årene har skapt en tysk tilstand som er så uhyrlig og så farlig for hele verden, at det er absolutt nødvendig å øve en slags kontroll over de tyske oppdragelsesmetodene. Den prøyssiske skolemester har vært av stor betydning for den tyske arme enn den prøyssiske offiser, og de prøyssiske lærere har hatt større verdi enn ammunisjon. Det er den disciplinerte viljen til makt og forherligelse av krig som middel til å oppnå denne makten, som gjør at den tyske hær er et så forferdelig voldsinstrument.

Den dårlige innflytelse som den systematiske fornredelsen av millioner av tyske gutter og piler har hatt, kan ikke oppveies i løpet av kort tid. Selv Hitlers død er ikke nok, for mange vil likevel tro han fremdeles er deres leder, em ikke legemlig, så dog åndelig. En død Hitler kan være nesten like farlig som en levende Hitler. Dette er de mogte vanskelige problemene De forente nasjoner må løse, hvis den seier som nå rykker nærmere ikke bare skal bety et lite pusterum til prøysserne igjen går til angrep mot verden.

Det er ikke De forente nasjoner sak å bestemme hva slags undervisning som skal føregå ved de tyske skolene i fremtiden, og vi vil ikke gjøre oss skyldige i, som nazistene å reise bokbål. Men det er nødvendig for verdensfreden at prøyssernes eller Hitlers lære ikke settes opp som et ideal for de ungo.

Utan tvil, tusener av tyskere vil vendo tilbake fra krigen skuffet i sine forhåninger til prøysserdommen og Hitler. Tusener av ungo og gamle i hjemlandet vil føle på samme måte. Deres oppriktige ønske er sikkert å bygge opp et nytt demokratisk Tyskland, og uten å gi etter overfor den gamle krigerske ånden, må vi oppmunstre dem til å gjøre forsøket. Vi trenger all den hjelp vi kan få fra de tyskere som ikke tror på læren om et "Herrenvolk" og om at makt går foran rott. Det er ikke nødvendig for amerikanerne å bli lærere i tyske skoler. Det det fram for alt kommer til å bli et internasjonalt bedrag ikke lengre settes i høysetet. Vi kan ikke billige Englands og Frankrikes veko og slappe holdning overfor Tyskland i 30-årene. En slik kortsigting politikk er for kostbar, både i soldator og pengar. Vi må ikke en gang til gjøre de samme tragiske følger.

Marxistene har bøytt seg av Choka, akkurat som prøysserne har bøytt seg av Gestapo. Men marxistene har aldri forkynt at krig er et middel i internasjonal politikk. De tror heller ikke at en bostøtt rase er de andre overlegen. Mange folk her i vest har ført akkurat de av russernes handlinger som var inspirert av frykt for Tyskland. Russene er det folk som fram for alle andre tror på marxismen, og de er i bunnen og grunn mer religiøse enn prøysserne. Den store massen av det russiske folk longter framdeles etter åndelig merring. Russene har en bedre anledning til å tilfredsstille sin longsel enn prøysserne har det under sitt nærværende regime, som forhølger de gamle hedenske gudene. Verdens fremtidige lykke vil være avhengig av om marxismen, slik som den nå utvikler seg i Russland, og demokratiet, slik som vi tilpasser det det 20. århundres betingelser, kan leve fredelig sammen.

Det er min overbevisning at demokratiet er det eneste sanno uttrykk for kristendommen, men hvis demokratiet skal kunne være kristendommen verdig så må det også være mer enn før tjone den jevne mann og beskytte ham mot utbytting fra egoistiske interessers side. Når krigen er over så må de demokratisk-kapitalistiske land viso verden at det er iores høyeste ønske å utnytte alle naturrikdommer. De må viso at felkenes konsumpsjon står i forhold til produksjonen. Retten til regelmessig arbeide og anstendig lønning er grunnlaget for individets verdighet.

Hva er en parole?

Parolen er en forholdsordre som fastslår hvilken holdning en skal innta i en bestemt kampsituasjon.

Hvorfor må vi ha paroler?

I kampen mot våre fiender kan vi bare greie oss når vi kjemper samlet og under disiplin. Parolen er det kommandoord som ordner rekken, det er den som gjør at vi også i vår sivile kamp kjemper som en armé og ikke som en uordnet masse.

Parolen er samtidig uttrykk for fellesskapet mellom alle gode nordmenn. Den styrker de svake ved å stillé dem inn i rekken av de faste og djerfe. Det gjør at fienden ikke vet hvor han skal slå til, fordi alle står likt. Det er parolen som er grunnlaget for vår front.

Hvis du er en av dem som gjør vil gå dina egne veier og ikke har forstått krigens krav til solidaritet, da se deg tilbake og tenk hvor vi hadde stått, om det norske folk som helhet ikke hadde samlet seg om parolen fra Hjemmefrontens ledelse.

Hvor hadde vi stått om ikke lærerne hadde samlet seg om parolen om ikke å medvirke av noen nazifisering av skolen, om ikke foreldrene hadde fulgt parolen om ikke å sende sine barn til Ungdomstjenesten. I mere enn 3 år ville ungdommen med hjemmets støtte stått mot skolen. Og skolen ville på alle måter søkt å redusere hjemmets innflytelse og hjemmets autoritet. De oppløsende tendenser ville fått fritt spillerom. Vil noen våge å påstå at dette ikke hadde satt furende spor.

Hvor hadde vi sittet om vi ikke mannjamt hadde sluttet opp om parolen mot sambandene. Hele det norske folk hadde vært innskrevet i nazistiske organisasjoner. Quisling hadde dannet sitt riksting, og vi hadde for lengst siden vært trukket inn i krigen på tysk side.

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolen mot arbeidsinnsatsen. Tyskerne hadde motstandsløst kunnt utskrive vår arbeidskraft til krigsinnsats mot vårt eget folk og mot våre allierte. Hvordan ville disse ha sett på oss når krigens regnskap om ikke så lang tid skal gjøres opp - og hvordan ville vi ha sett på oss selv?

Hvor hadde vi stått om vi ikke hadde hatt parolene mot AT og mobiliseringen. Ikke bare den ungdom som nektet å la seg mobilisere men også andre årsklasser hadde idag vurt under våpen. Noen av dem ville allerede vært satt inn på Ostfronten, og resten ville blitt tvunget til å dekke den tyske retrett i Nord-Norge.

Hvordan blir parolen til?

Hvis en rekke forskjellige grupper tok til å sende ut paroler, ville det bare galt av sted. Parolen forutsetter en fast anerkjent ledelse på samme vis som en har må ha sin enhetskommando. Hos oss er det Hjemmefrontens Ledelse eller ledelsen i en av hjemmefrontens undergrupper som gir parolene. I siste fall skjer det etter de retningslinjer som er trukket opp av H.L. og i nøye samråd med H.L.

Hvor det oppstår en situasjon som krever en ny parole, blir saken droftet med representanter for de befolkningslag som i særlig grad blir berørt. H.L er dessuten på forskjellig vis i stadig kontakt med folk fra hele landet. Når det er tid til det kan derfor hundreder av nordmenn være rådspurt om parolen. Vi kan trygt si at behandlingen smaten er så demokratisk som det er mulig å gjennomføre den under de nærværende forhold.

Hva er H.L.

Det er rimelig at det norske folk gjerne ville vite litt mer om den ledelsen som dirigerer kampen mot våre fiender; men vi vet alle at ingen er mer vitեgjørlig på dette punkt enn Gestapo. Det er derfor ikke stort vi kan fortelle.

Hjemmefrontens arbeide drives av en rekke aktive grupper sammensatt av menn og kvinner fra alle befolkningslag. De har forskjellige oppgaver, men de har ett felles mål. De vil hver på sitt område gjøre den ytterste innsats for å gjennomføre vår frihet og selvstendighet etter Grunnloven, de tror på demokratiet, de hater nazismen, og de er lojale mot konge og regjering. Det er menn fra disse gruppene som sitter i H.L.

Hvordan er din stilling til parolene?

H.L er idag det norske folks og den norske regjeringens representant hvor det gjelder motstanden mot fienden her hjemme. Det er derfor ikke en privatsak om en vil følge parolene eller ikke. Den som trosser eller motarbeider parolene stiller seg dermed på våre fienders side og vil få sitt oppgjør etter krigen.